

Chiều về chầm chậm trong hiu quạnh
Trên cành bao tơ liễu kéo nhau chạy xuống hồ
Mây xám bay bay làm tôi thấy
Quanh tôi và tất cả một trời chít khăn xô
Sáng nay vô số lá vàng rơi
Người trinh nữ ấy đã xa lìa cõi đời
Có một chiếc xe màu trắng đục
Hai con ngựa trắng xếp thành hàng đôi

Mang theo một chiếc quan tài trắng
Với những bông hoa buồn hoa cũng rũ sầu
Theo bước những người khăn áo trắng
Khóc hồn trinh trắng thương mãi không thôi
Chắc đêm qua tựa gối nệm êm
Nàng còn say giấc mơ hoa bên gối mềm
Giấc mơ ước một trời xuân nồng
Một trời xuân sắc đến tận tàn canh

ĐK:

Sáng nay nàng đã lặng im
Nàng đã lặng im máu ngưng trôi trong buồng tim
Sáng nay người Mẹ già kia
Đã vội vàng quấn tấm khăn lên đầu bày em

Đau thương đã bao năm rồi
Tuổi đã xế chiều Mẹ còn đâu nước mắt
Thương bày em thơ
Những môi non từ đây chẳng còn gọi "Chị ơi"

Một người lạnh lùng trong đêm dài
Đi mặc cho mưa gió ướt vai lạnh buốt hồn
Trong bóng đêm đen chàng xao xuyến
Như say dạ thấy mềm chàng vờn tay níu hư không
Chắc đây trong số những người quen
Đã bao nhiêu năm tháng ấp ôm một mối tình
Cách đây ít hôm người lảng giềng
Nghe tin chàng toan tính đến chuyện hợp hôn

Nhưng hồn nàng tựa con thuyền bến
Đã đắm nghìn thu... ở suối vàng...!!!